

Planet Pulp

17. årgang | Nr. 183 | januar '21

(<http://www.planetpulp>)

Søg...

13. september 2020

Jacob Krogsøe (<http://www.planetpulp.dk/author/jacob/>)

Synes godt (

The Nightingale

Tekst |

Print denne side |

Send som email (mailto:?)

subject=Planet%20Pulp%20%3A%20The%20Nightingale&body=Jeg%20anbefaler%20denne%20nightingale%2F)

Fremragende film, hvor kvinden Clare kun har ét motiv: hævn. Australske Jennifer Kent, der både har skrevet og instrueret filmen, har skabt et værk, som man også husker om 20 år.

(http://www.planetpulp.dk/billeder/film/the_nightingale/the_nightingale_boxcover_stor.jpg)Hvad er rendyrket gru? Hvad er et drama? Hvad er en psykologisk hævnthriller? Ja, hvis du ser den australske **The Nigthingale**, så får du svarene.

Man gjorde en kvinde fortræd

Vi er i år 1825 på øen Tasmanien (dengang kaldet Van Diemen's Land, som var en britisk fangekoloni). Clare er en irsk slave. Hun bor sammen med sin mand Aidan og deres lille spædbarn, og de tjener under den britiske løjtnant Hawkins.

Hawkins har gennem en længere periode misbrugt Clare seksuelt. Han har lovet hende, at hun snart må få sin frihed. Som den lille og ynkelige mand, Hawkins er.

En nat opsøger officeren, sammen med to andre soldater, Clare og familien. De tre soldater er berusede. Hawkins er meget fortørnet over, at Clares mand kort for inden har krævet, at de skulle have deres frihed, som de var blevet lovet.

Hawkins fortæller Aiden, at han har dyrket sex med Clare mange gange, og mens de to andre soldater holder Aiden, voldtager Hawkins Clare. Derefter skyder Hawkins Aiden, og den anden af soldaterne voldtager Clare.

Da barnet bliver ved med at skrike, hamrer den ene soldat barnet ind i væggen. Barnet dør, og de slår Clare i hovedet. Clare besvimer. Ja, tag gerne en dyb vejrtrækning. Det gjorde jeg. Flere gange. Det er en ond og brutal start på filmen.

Da Clare vågner op, har hun kun én tanke: Hævn. Clare hyrer Billy, der er aboriginal og ekspert i at følge spor, og sammen søger de efter de britiske soldater, som er rejst ind i vildmarken.

En film om overgreb

The Nightingale er en meget brutal og mørk film. En film om overgreb, om racisme, om hævn. På trods af at filmen foregår i 1825, så er den evigt aktuel og meget vedkommende. Der er scener, der mejsler sig brutalt ind i hukommelsen.

Filmen blander fornemt de realistiske skildringer med nogle få drømmesyne, som Clare har. Som Clare yder Aisling Franciosi en formidabel præstation, der videregiver et stærkt psykologisk portræt. De andre skuespillere gør det også fint, og sjældent har jeg set så dumme svin som de britiske soldater. Bestemt ikke en film for alle, men en vigtig film om vigtige emner.

Når civilisationen krakelerer

Tidsbilledet er beskidt, mørkt og mudret. Tonen er mørk. Nådesløs. Men samtidig poetisk og flere steder smuk. Men det er "smuk med en bitter smag i munden", når man ser på, hvad filmen handler om.

Der er mange fremragende elementer at fremhæve fra **The Nightingale**, men for mig er det vigtigste, udover selve hævntemaet, det anderledes kig på virkeligheden og civilisationen, som filmen tilbyder.

Ja, kernen i filmen er faktisk en rejse ind i vildmarken, både i forhold til naturen og i forhold til mennesket. For bag overfladen lurer ondskaben, og man skal ikke særligt langt ind.

Det gælder i forhold til Hawkins og de andre soldater, men også i måden hvorpå man ser på kvinder og mennesker af en anden race. Og netop derfor er filmen så voldsomt aktuell. For er civilisationen bare en skal, der skal dække over det menneskelige forfald?

Den civilisation, vi møder i **The Nightingale**, hvor vi har den klassiske frontier-skildring, er noget af det mest ubehagelige, jeg har oplevet i lang, lang tid.

Den retfærdige selvtægt?

Dem, der har magten, skider på de lokale, de skider på kvinderne, de skider på almindelig anstændighed. Ja, de formår, skildret gennem Hawkins og hans soldater, at vise så mange dårlige sider af menneskeheden.

Heldigvis lever vi ikke i 1825, og heldigvis er forholdene blevet bedre. Men der er jo ikke nogen tvivl om, at noget lignende stadigvæk foregår den dag i dag. Og det gør mig vred.

The Nightingale adresserer vreden, den sætter fokus på overgrebet. Både konkret i filmen og i overført forstand. Og sjældent har jeg været så vred, som da jeg så **The Nightingale**.

Jeg skal på ingen måde sige, at selvtægt er vejen frem. Men for Clare er det den eneste vej. Der er ingen, der vil hjælpe hende. Hun er slave OG kvinde. Vi ved jo godt, at ikke alle i 1825 var onde. At der også var gode britiske soldater. At der også var medmenneskelighed.

Men i filmens virkelighed er det sådan, og derfor føles Clares fortælling og hævntogt også ægte og nærværende. Og derfor er filmen også så fremragende, som den er. Men den gør ondt at se.

Titel: The Nightingale

Instruktør: Jennifer Kent

Manuskript: Jennifer Kent

Cast: Aisling Franciosi (Clare), Sam Claflin (Hawkins), Baykali Ganambarr (Billy) Michael Sheasby (Aidan)

Foto: Radek Ladczuk

Klip: Simon Njoo

Musik: Jed Kurzel

Spilletid: 136 minutter

Aspect ratio: 2.35:1

Sprog: Engelsk

Produktionsland, år: Australien, 2018

Anmeldt i nr. 179 | 13/09/2020 (http://www.planetpulp.dk/?page_id=49343)

Jacob Krogsøe (http://www.planetpulp.dk/?page_id=894).

Medstifter af Planet Pulp. Redaktør.

Bosiddende i Århus, hvorfra han har færdiggjort sit studie på

Film- og Medievidenskab på KUA. Har desuden taget

tillægsuddannelsen på Journalisthøjskolen, og startede den

1. oktober 2011 som mediebibliotekar på Randers Bibliotek.

Er født på Fyn og opvokset i Sønderjylland. Har altid haft en stor passion for

film, helt tilbage fra da han så film i sine bedsteforældres biograf i

Hesselager. **Maltin's Film Guide [..]** (http://www.planetpulp.dk/?page_id=894)

page_id=894)

Skriv et svar

Din e-mailadresse vil ikke blive publiceret. Krævede felter er markeret med

Kommentar

Navn

E-mail

Websted

Skriv kommentar

Indhold – 13. januar 2021

Leder og indhold - 13. januar 2021 (<http://www.planetpulp.dk/?p=49903>)

Film: